

תת"ע 509/06/17 - מדינת ישראל נגד שחר איתמר

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

20 נובמבר 2017

תת"ע 509-06-17 מדינת ישראל נ' שחר

לפני כבוד השופט ארנון איתן
בעניין: 1 מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1 שחר איתמר

הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכך שנהג במהירות 144 קמ"ש במקום 70 קמ"ש בדרך שאינה עירונית. המדובר בכביש מספר 1 שם בוצעו עבודות תשתית בכביש, ובאופן זמני הוגבלה המהירות במקום ל-70 קמ"ש.

טיעוני הצדדים:

ב"כ המאשימה ציינה, כי מדובר במי שנהג במהירות של יותר מפי שתיים מהמותר, ובהתאם לכך וכן לאור פסיקה אליה הפנתה ציינה, כי המתחם הוא בין שנה וחצי ל-5 שנות פסילה. עוד הוסיפה, כי לנאשם רישיון נהיגה משנת 2001 ולחובתו 4 הרשעות קודמות מהן 3 דומות שעניינן עבירות מהירות מסוג ברירה כשהאחרונה הינה משנת 2003. ב"כ הוסיפה, כי הוא מודעת לעובדה כי מדובר בקטע כביש בו הרמזור שונה לצורך עבודות. לאור כל אלו ביקשה לגזור על הנאשם פסילה שלא תפחת משנה, לצד רכיבי ענישה נוספים של פסילה על תנאי וקנס.

מנגד ציינה ב"כ הנאשם, כי מדובר בקטע כביש בעייתי, כך לדבריה, שהיה אמור להשתנות למהירות של 100 אף 110 קמ"ש. ב"כ הנאשם אף צירפה מסמכים ממשרד התחבורה המאששים טענתה זו. עוד הוסיפה, כי מדובר בנאשם שהינו מהנדס במקצועו שעברו התעבורתי מקל, בנסיבות אלו ביקשה שלא למצות עמו את הדין וכן לקחת בחשבון את העובדה כי היה פסול מנהלית במסגרת תיק זה למשך 3 חודשים.

ביום 2.11.17 העבירה ב"כ הנאשם פסיקה המתייחסת לקטע כביש זה, בתיקים בהם נגזרו דינם של נאשמים לקנס כספי וכן תיק נוסף בו הסתפק בית המשפט ב-30 ימי פסילה לצד רכיבי ענישה נוספים. אציין, כי המהירויות שנעברו במקרים אלו היו נמוכות מהמקרה שבפנינו.

דין והכרעה:

כאמור, הנאשם נתפס נוהג במהירות גבוהה בקטע כביש שבו הוגבלה המהירות באופן זמני, ל-70 קמ"ש. נתון זה הינו רלבנטי בגזירת העונש, ועל אף זאת ניתן לומר, כי המהירות בה הורשע הנאשם הינה גבוהה אף אם אתייחס למהירות במקום כ-90 קמ"ש.

עמוד 1

אציין כבר עתה שאיני סבור כי העונש לו עותרת המאשימה הינו מתאים בנסיבות המקרה שבפנינו, בעיקר על רקע נתוני של כביש זה שאינם דומים למקרים אליה הפנתה המאשימה בטיעוניה. יתר על כן, ההגנה הציגה לעיוני מקרים דומים בהם עתרה המאשימה עצמה בנסיבות דומות בקטע כביש זה בדיוק, אם כי במקרים בהם המהירות הייתה נמוכה יותר, לקנסות כספיים וכן לעונשי פסילה בפועל שאינן ממושכות.

אוסף, כי הנאשם נהג משנת 2003 ועברו מקל. עניין זה קיבל ביטוי גם במסגרת ההחלטה שניתנה בבקשה לפסול את רישו של הנאשם עד לתם ההליכים המשפטיים. (ראו בפ"ת **3831-06-17** כבוד השופטת ש. זוכוביצקי) במסגרתה נפסל הנאשם למשך 3 חודשים.

לאור כל אלו אני מחליט להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים בניכוי 3 חודשי פסילה מנהלית. למען הסר ספק הנאשם לא ייפסל לתקופה נוספת.
2. פסילה מלקבל ו/או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של חודשיים וזאת על תנאי למשך שנתיים.
3. תשלום קנס בסך 2000 ₪ שישולם ב- 2 תשלומים חודשיים החל מיום 4.1.18. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום. ניתן היום, ב' כסלו תשע"ח, 20 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.

המזכירות תעביר העתק גזר הדין לצדדים.